

[Lone Dybkjær]

faktisk – til trods for at vi ønsker, at medejer kan indføres – at det er vigtigere, at arbejdsministeren koncentrerer sig om at beskæftige sig med, prioriterer det over arbejdet med overskudsdeling, den langsigtede arbejdsmarkedspolitik og specielt ungdomsledigheden.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg synes af hensyn til den fortsatte debat, at det er vigtigt at få en afklaring nu. Regeringen har indbudt folketingets partier til en drøftelse af spørgsmålet om overskudsdeling. Regeringen har i den forbindelse understreget, hvad regeringens udgangspunkt er, men har sagt samtidig, at man er opmærksom på, at andre partier har andre udgangspunkter. Så er det da en fantastisk facon at sige her, at fordi regeringen har ét udgangspunkt og andre har et andet udgangspunkt, så vil man end ikke drøfte tingene. Vi håber stadig væk på, at man kan drøfte tingene. Vi er ikke, om jeg så må sige, mismodige, fordi fru Lone Dybkjær på det radikale venstres vegne flere gange har fremlagt eksakt det samme forslag. Vi ved, at det er det radikale venstres udgangspunkt for drøftelsen. Så må vi vel ud fra de forskellige udgangspunkter se, om der er et fælles, holdbart grundlag i folketinget.

Når vi har givet denne redegørelse, er det alene for at undersøge, om det er muligt at skabe et sådant fælles grundlag. Men hvis fru Lone Dybkjær mener, at det er spildt ulejlighed overhovedet at diskutere en ejendomsretsreform i det danske samfund, er det selvfølgelig rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at det måske i det hele taget er en futil anstrengelse. Regeringen har alligevel ment, at forsøget burde gøres, og vi håber da ikke, at det på forhånd er udelukket, at man i dette folketing kan diskutere noget, der rækker bare en lille smule ud over de helt døgnaktuelle problemer.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg var sådan set ikke mismodig – for at der ikke skal herske tvivl om det. Jeg er helt med på, at det naturligvis er regeringen, der har fremlagt en redegørelse. Jeg konstaterede, at regeringen vel stadig væk har en del af sit parlamentariske grundlag i socialdemokratiet, og så konstaterede jeg, at den socialdemokratiske ordfører nøje havde tolket alle

spørgsmål i forbindelse med den socialdemokratiske redegørelse. Man kunne overhovedet ikke være i tvivl om, hvor socialdemokratiet stod. Når det er tilfældet, mener jeg faktisk desværre ikke, der er så meget at tale om.

Hvis den socialdemokratiske ordfører havde været lige så åben som regeringen – vi er ikke enige om en fælles fond, uanset om man kalder det en fælles fond eller en central fond, eller hvad man kalder det, det er ligegyldigt – kunne det dog være, vi kunne være kommet nogle skridt på vejen. Da den socialdemokratiske ordfører ikke var så åben som regeringen, mener jeg altså desværre ikke, vi får ret meget ud af det. Jeg vil ikke kalde det spildt ulejlighed, for jeg tror ærligt talt, det er nyttigt med afklaringer af nogle ting, men jeg tror ikke, vi får ret meget ud af det. Det skyldes ikke arbejdsministerens redegørelse, men det skyldes, at jeg går ud fra, at de tolkninger, den socialdemokratiske ordfører har givet på socialdemokratiets vegne, dækker socialdemokratiet. Derfor kan jeg ikke se, der er nogen åbninger i arbejdsministerens redegørelse, når det kommer til stykket. I oplægget, ja, men da det drejer sig om nogle fortolkninger og vi har fået dem og de er, som de altid har været, er der ikke meget nyt under solen, og så synes jeg ikke, vi skal blive ved med debatten på det grundlag.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Regeringen og socialdemokratiet går ind i denne forhandling med et klart udgangspunkt, som vi er parat til at forhandle ud fra. Hvad er vel mere naturligt, end at en ordfører for et politisk parti, inden denne drøftelse starter, argumenterer for dette udgangspunkt? Hvad er vel mere naturligt? Hvad var vel mere naturligt, end at den radikale ordfører argumenterede for det radikale udgangspunkt, i stedet for at man, som fru Lone Dybkjær nu tilsyneladende gør det, siger, at man end ikke vil drøfte og forhandle disse spørgsmål, fordi socialdemokratiet ikke på forhånd, inden man overhovedet er kommet i gang med drøftelsen, har opgivet alle sine principielle standpunkter? Jeg synes, det er urimeligt at forlange af socialdemokratiet og regeringen, at de på forhånd skal opgive deres synspunkter, men at det radikale venstre og andre partier, som vi meget gerne fortsat